

Secció de Lleida

Any I

Dijous 3 Setembre del 1936

Número 1

Revolució i responsabilitat

Tots haureu viscut les jornades tràgiques, i glorioses ja, que van des del 19 de juliol fins ara.

El sòl d'Espanya és l'escenari d'una lluita a la qual participen dos exèrcits que defensen cada un interessos ben distints. Mentre l'un, el dels militars traidors, disposant despòticament de gents que l'odien, va a la guerra amb la finalitat de summir Espanya en el més ignominiós dels règims: EL FEIXISME que és la negació absoluta de la llibertat, que no admet l'emancipació obrera i que és l'enemic de la cultura; l'altre, el del vertader poble, disposant dels milicians que lliurement s'ofereixen, el de la força de la quantitat i de la qualitat, el vencedor perquè aquest és el destí que li reserva la història, també va a la lluita posseït de la més santa de les finalitats. I és amb la de fer nèixer a Espanya un règim de igualtat, llibertat i justícia.

Es tracta senzillament en aquesta guerra de liquidar un passat vergonyós, es tracta de fer desaparèixer l'estat capitalista i amb ell els privilegis que una classe immerescudament posseïa. El 19 de juliol és una fita històrica que marcarà definitivament la fi d'un món d'oprobri.

Però, si és necessari que tots els dies ens examinem, més ho serà en aquests moments.

L'home és per naturalesa un ésser que viu en societat. Els uns amb els altres formem un món de relacions les quals influeixen en el desenvolupament general de la humanitat i la basteixen sobre uns fonaments de més o menys justícia.

I quan es subratlla la necessitat que tenim d'autoexaminar-nos és que no admetem la perfecció de l'home en l'obrar. Ara bé, si l'home actua i amb les seves accions influeix en bé o en mal en l'estructuració social, des del moment que és conscient se li pot exigir una responsabilitat. L'home és responsable del que fa. El mestre, home de reconeguda influència, és responsable del que fa i del que hagi fet. Per lo tant és hora de procedir a l'examen minuciós de tots els que s'han dedicat a l'ensenyament, i aquell que, ja sigui per ignorància, ja sigui per mala fe, ha portat una nefasta actuació ha d'ésser eliminat definitivament del cos i en el seu lloc cal posar-hi gent coneixedora dels seus deures, gent revolucionària amb el sentit de la responsabilitat ben despert, que sabran complir la missió sagrada que indica la revolució.

Redacció i Administració: Plaça Catalunya, 20.1.^{er}

Una opinió

La revolució que estem vivint s'estén a totes les activitats i professions, d'una manera singularíssima al Magisteri. La revolució pedagògica tant temps demanada només existia en teoria. Avui, però, el que fins ara només havia estat una teoria avançada, és una realitat que ha de plasmar-se dintre pocs dies a l'escola.

Tots els camarades que sentin el Magisteri i es vegin amb ànims de reeixir amb èxit en el seu comès han de treballar amb febrós inquietud per tal de què les teories sobre nova educació tinguin una aplicació immediata. Altrament, els que no portin en el seu sí aquest esperit renovador que exigeix la nova vida que s'està forjant val més que romanguin fora de la legió que ha de portar a terme la transformació total del poble.

Ara bé; posats en la situació de voler mestres servidors lleals del poble i de les conquestes que aquest defensa avui amb tant afany, podran trobar-se?

Creiem que sí. Si ens tanquessim en el legalisme de la nostra societat caduca acceptant només com a metres els que poden exhibir el títol que els hi fou conferit, no trobariem els que el poble necessita i vol; però essent conseqüents i fidels als nostres principis revolucionaris i fent justícia a la vàlua de molts camarades eficientment preparats i en la creença que acceptaran l'ofertament que el poble els farà ens atrevim a dir que aquest tindrà els mestres necessaris que els asseguraran la consolidació de la revolució, guanyada al front de batalla comportant-se com a conreadors de la nova escola.

Fem justícia i acceptem íntegrament l'ofertament dels camarades que volen enrolar-se a les files dels nous transformadors de la societat i tinguem la seguretat que aquests col·laboradors, que avui encara se'ls anomena profans en matèria pedagògica podran ésser en molts aspectes professionals, mestres nostres. Si no defenséssim tots aquest criteri el poble no tindria els mestres que amb tant entusiasme demana des del front de batalla, des del taller, des de la fàbrica, des d'arreu on amb activitat meravellosa treba-

Copiem de *El Magisteri Català*:

"La unitat sectària per a la unitat d'acció"

Els moments que vivim clouen tota una etapa històrica i exigeixen una orientació ben definida i segura per al futur.

El Magisteri es dona compte del què representa aquest canvi social, i d'una manera serena i reflexiva, a l'ensem que ràpida, amb una comprensió exacta dels deures socials del moment, es disposa a treballar per tal d'aixecar, de construir, de bastir un nou edifici social que sigui just, humà, bell, d'una grandiositat meravellosa.

Per a col·laborar amb eficàcia a la magna obra d'edificar una societat millor, tot el Magisteri sent la necessitat d'obrar unit, en una associació que porti a la pràctica els principis socials més justos, els principis d'una igualtat completa en drets en ordre a l'educació humana. Aquesta orientació del Magisteri cap a la unió i un viu sentiment de justícia social, han estat les causes eficients que han dut a una gran majoria de Mestres a aprofitar les circumstàncies dels canvis socials presents per a demanar l'ingrés a la F. E. T. E., segurs que en aquesta associació es realitzarà una plena unió i es portaran a terme tota la sèrie de reformes escolars que calgui per arribar a l'Escola unificada.

La F. E. T. E., emmarcada en la U. G. T., malda per una educació humana de caire social, per un ensenyament tècnic i professional d'acord amb les aptituds individuals, per una cultura superior assequible a tothom segons la capacitat intel·lectual i volitiva. La F. E. T. E. no admet la injustícia d'una Escola per a rics i una altra per a pobres, sinó que lluita per la igualtat de drets de tots els infants i adults en ordre

.....
lla per una societat més justa econòmicament i social.

Des d'«Escola Proletària» saludem els que aviat ocuparan el lloc de Forjadors del Poble.

BERGÉS ARDERIU.

Cal consolidar

Retruny el canó; i a tots els que ens interessa de prop o de lluny la formació de la joventut, tot i sentint el resó llunyà de les canonades d'Aragó, veient vesar la sang dels treballadors de la ciutat i del camp, ens formulem una sèrie de preguntes sobre el que hauria d'ésser l'escola nova i sobre les bases on s'hauria d'assentar.

Ja sabem que un dels factors que haurà de contribuir a l'afiançament i a la consolidació dels principis revolucionaris sostinguts al front de batalla pels obrers, serà l'escola que d'aquesta coincidència proletària en surti.

Si a tanta de gent interessien aquestes qüestions, als mestres ens han d'interessar tant com a ningú i més que a ningú, i d'una manera especialíssima als que tant hem sospirat per l'implantació de la veritable escola del poble.

Camarades... Posem hi tots el nostre esforç. Es una obra de conjunt i seria imperdonable obrar unilateralment. Penseu que anem a bastir l'escola nova del poble, l'escola de la revolució, i penseu també, mestres proletaris, que de l'encert que tinguem en la nova estructuració de la vida dels homes de demà en depèn, potser, aquest futur lluminós que es divisa i que quasi ja toquem, i que ens omple a tots de joia i .. de responsabilitat.

A la feina, doncs, i el mestre que no senti el moment que vivim, que plegui!

BARRULL.

.....
a l'educació integral. I aquest programa d'ordre social de la F.E.T.E. podem ben dir que és el programa de tot el Magisteri.

Per això és d'esperar que l'ingrés dels Mestres a la F. E. T. E. aconseguirà la unitat societària i la unitat d'acció.»

—
N. de la R. — Ens plau reproduir aquest article, per les orientacions que dona als mestres. Doncs avui tothom es dona compte que no és el mateix una associació professional que una organització sindical, que a més a més de recollir les aspiracions de caire professional recull fonamentalment les de classe.

GUARDERIAS DE NIÑOS

I

Con motivo de la actual guerra y para proteger al niño se han creado en muchas ciudades Guarderías infantiles.

Influye tanto la palabra en el ser de las cosas que a veces contribuye a evitar se vicie el ideal perseguido.

Por eso creo que está muy bien llamarlas guarderías por ser palabra que no está torcida hacia otros fines.

El Kinderganten es palabra extranjera desconocida para los profanos en estas cuestiones. Jardines de niños es nombre bonito pero no apropiado ya que la idea no se ajusta a la palabra. Tenemos Jardines de la Infancia pero tienen más carácter de escuela que lo que se pretende en las instituciones que los ocupan.

Hogares o Casas del niño es más propia de Orfanatos.

Guarderías de niños no es nombre bonito pero es más gráfico y más exacto que ninguno. Veamos su función.

Al decir una guardería de niños dudaremos si será equivalente a Kinderganten o a la Nursery. La guardería debía abarcar las dos secciones pero por la edad de los niños que lo integran se compenetra más con la primera.

La Nursery es una institución donde se recogen los niños menores de 3 años, cuyas madres van al trabajo, y el Kinderganten es para niños de 3 a 6 años, cosa parecida a nuestras Escuelas Maternales y que bien podía absorberlas y transformarlas.

Transformarlas porque las guarderías no deben tener carácter de escuela.

Pinkevich nos señala los inconvenientes de la falta de instituciones de esta clase, pues como el hogar no sabe preparar para la escuela el niño, sufre un fuerte contraste al pasar del ambiente anárquico del hogar al reglamentado de la escuela. Y es necesario instituciones que preparen para la escuela como la escuela prepara a la vida pasando

el niño a hombre sin cambios sensibles en el medio ambiente.

Los Refugios o Guarderías creados en las actuales circunstancias con el fin de recoger y entretener a los niños llenan esta necesidad.

No son iguales a las Escuelas Maternales ni a los Jardines de la Infancia, pues aunque en éstos los niños juegan y tienen relativa libertad poseen algo de escuela que debería desaparecer para transformarse en Guarderías, institución más pedagógica que aquéllas.

No debe preocuparnos lo que en esa edad hasta los 6 años aprenden los niños ni debemos reglamentarlos apenas.

Bastará que el niño pierda mimos excesivos y la exagerada libertad de que goza en su casa para que suponga algunos pasos por la insensible rampa que ha de llevarle del hogar a la vida social pasando por estos hogares comunes, Kinderganters o guarderías infantiles.

Deben ser las guarderías lugares donde se les entretenga con cuentos y juegos pero a base de una gran libertad, pues ya vendrá luego la Escuela antes que el niño quiera a imponerles su disciplina que por flexible que sea, lo acostumbra al orden, al método y a la obediencia.

En las Guarderías conviene que no haya mandatos sino todo lo más prohibiciones que no es lo mismo.

Una amiga mía tiene 7 hijos y a su casa van con ellos otros mu-

chos, pues los 6 mayores tienen amigos distintos. Aquella casa es una verdadera Guardería de niños de uno y otro sexo. Se entretienen como quieren y únicamente con un «eso no» se les prohíbe pasen del límite permitido.

El niño debe estar en la Guardería como en su casa; que se tumbe en el suelo cuando quiera, que disponga de los objetos que para su uso existen en el momento que quieran con ligeras limitaciones; que salga al jardín cuando le plazca; que haga lo que le dé la gana en una palabra. No olvidemos que no son escuelas; que su fin es dar hogar acogedor a quien no tiene sino una habitación anti-higiénica, dar compañía a quien había de estar sólo; prodigar protección a los que viven desamparados.

Su fin no ha de ser la enseñanza y sí únicamente la educación. Pero educación del tipo menos influyente, limitada a preservar al niño de las influencias malsanas de la sociedad, del arroyo y de la miseria.

ANGELA

Està a la venda a l'oficina de la F. E. T. E.
(Casa del Poble), la publicació

La Escuela Hitleriana y los Pueblos no alemanes

de MAX SCHEER

obra que posa de manifest la degradació pedagògica que imposa un règim anti-humà i negatiu, com és el feixisme alemany.

Preu de venda: 1'25 ptes.

Noticiari

Comitè de l'Escola Nova unificada

Per tal de suprimir l'escola de tendència confesional per la voluntat revolucionària del poble es crea l'Escola nova, inspirada en els principis racionalistes del treball i la confraternitat humana.

El C. E. N. U., es crea per adaptar l'escola al moment que vivim i intervenir i unificar l'ensenyament des de l'escola primària fins a la Universitat.

Es jurisdicció a tot Catalunya i es constitueixen delegacions comarcals.

Aquestes delegacions les formen dos representants de la Generalitat de Catalunya, i dos de cada una de les dues centrals sindicals C. N. T. i U. G. T.

Una vegada nomenats tots pels organismes respectius, els representants de les delegacions comarcals del C. E. N. U., els companys que les integrin remetran amb la major rapidesa l'acta de constitució de la delegació al Comitè central de Barcelona.

Així com també el domicili de les seves oficines.

Inmediatament rebran els nomenaments des de Barcelona.

C. E. N. U.

Es convoca a tots els secretaris de les delegacions comarcals de Lleida per al diumenge dia 6 de setembre a les 11 del matí, a l'Escola Normal de Lleida.

El Comitè Executiu de l'Escola Nova Unificada ha tramés a totes les delegacions comarcals el material necessari pel bon funcionament de les mateixes. Es comunica perquè els que en formin part es preocupin de recollir-lo.

L'esperit de renovació en les biblioteques

Ha estat a la nostra ciutat una comissió del Comitè d'Empresa de la Caixa de Pensions i Estalvis, acompanyada del cap de Bibliotequàries de la Institució, companya Josepa Coll, qui d'acord amb companys de la F. E. T. E. que porten

el control de les institucions anexas a «La Dona que Treballa», ha procedit a seleccionar els llibres contraris a l'esperit que es desenvolupa lliurement des del 19 de juliol passat. La «neteja» ha estat important com no deixaran de reconèixer els que sabien el contingut dels prestatges de la Biblioteca Pública anexa a la Caixa de Pensions. Cal esperar que les mesures empreses no pararan aquí, sinó que es continuaran al seleccionar les obres de nova adquisició. Sabem que els companys de la F. E. T. E. han fet ja una llista que satisfarà.

Comissaria d'Ensenyament

El començament de les classes a les escoles de la Província de Lleida igual com a la resta de Catalunya no començaran fins que ho ordeni la Generalitat tot i el decret de la Gasetta de Madrid del dia 17 d'agost.

Secció Administrativa

Per la Secció Administrativa de Lleida s'ha cursat el següent telegrama: «Jefe Sección a Ordenación de Pagos del Ministerio de Instrucción Pública-Suplico se den órdenes para pago del material primer semestre diurno i nocturno como se ha hecho en otras provincias y que se libren correspondientes libramientos».

F. E. T. E.

Comuniquem a tots els mestres en general que tant aviat com es comencin les classes cal que les facin funcionar amb el règim coeducatiu.

La F. E. T. E. ha obert una *Borsa de Treball* perquè hi acudeixin tots els mestres interins i obrers que a més de tenir una consciència de classe, tinguin una preparació suficient per regir una escola primària. Recomanem a tots que s'hi inscriguin com més aviat, millor.

Per a inscripcions a les Oficines de la F. E. T. E.

Pel Rector de la Universitat han estat signats els següents nomenaments de Comissaris:

Lluís Aige i Ferrer, Comissari General de 1.ª Ensenyança.

Josep Alcobé i Biosca, Comissari de l'Escola Normal.

Comissaria General d'Ensenyança

Aquesta Comissaria ordena a tots els mestres de les comarques lleidatanes que el proper dia 15 es reintegrin a llurs escoles per tal de rebre les ordres que el C. E. N. U. enviï i a l'ensem ordenar l'ensenyament dins les seves localitats segons els dictats de l'esmentat orgⁿisme.

El Comissari General.

Salvador Roca i Lletjos, Comissari de l'Institut.

Joan Herrero i Vila, Comissari de la Inspecció, i

Josep Vilalta i Pont, Comissari de la Secció Administrativa.

També en el Magisteri tenim companys que comprenent la necessitat que hi ha de l'esforç de cada un per vèncer el feixisme des del primer dia, estant lluitant amb empenya viril al front d'Aragó.

Vagi la nostra més gran admiració a aquests valents.

Posteriorment, altres companys de la F. E. T. E. estan organitzant una columna sanitària per ajudar als germans que lluiten.

Endavant...!

Altres en Comitès i Juntes—Visca la Revolució!

Tots aquells que ja havien passat per l'oficina de la F. E. T. E. a sindicar-se, han de signar la proposta que se'ls ha enviat posteriorment i enviar-la, del contrari no es consideraran admesos definitivament.

Els companys Garcia Lamolla i Torres Pacheco que fa uns dies que estan allitats per haver vingut ferits del front, es troben notablement millorats.

Impremta Sol-Tel. 2173-Lleida